

Marcus 4: 35-41

De coronacrisis hakt er wel in.

Niet alleen ben je verplicht om thuis te blijven, als je ziek bent, of als één of een aantal leden van je gezin corona heeft, zoals de familie Haverkamp heeft meegemaakt.

Het kan ook zijn dat je niet eens vrij bent in je eigen huis. Je mag niet tegelijkertijd met je ouders in dezelfde kamer zijn, zoals Tabita over haar familie vertelde, familie Luijendijk.

We kunnen echt wel zeggen dat deze tijd een crisistijd is en dat is een tijd die moeilijk is voor sommige mensen en die soms moeilijk is voor alle mensen.

In de gedachtenisdienst van 14 dagen geleden noemden we ook de naam van een oudere vrouw die in het begin van de coronacrisis overleed.

Haar zus vertelde, dat zij haar niet mocht bezoeken en dat daarom niemand bij haar was toen ze overleed.

Een vader vertelde me over zijn dochter van middelbare leeftijd dat ze 5 maanden, nadat ze corona had gehad, zich nog altijd erg moe en futloos voelt.

Daar staat natuurlijk tegenover dat je coronapatiënten hebt die es een keer in de elleboog niezen, 2 keer in hun neus snuiten en drie keer hoesten en dan weer helemaal gezond zijn.

Gelukkig hebben jonge mensen meestal weinig of geen klachten, als ze corona hebben. Maar oudere mensen weten niet, hoe ziek zij zullen worden als ze besmet zijn geraakt. Zij zijn onzeker en bezorgd over hun gezondheid.

Mensen kunnen ook onzeker en bezorgd zijn over hun inkomsten, hun werk of hun bedrijf.

Een ander gemeentelid van ons vertelde, dat hij vanwege corona nauwelijks heeft kunnen werken en dit jaar weinig zal verdienen.

Nou redden hij en zijn gezin het wel, omdat hij naast zijn eigenlijk werk een klein baantje heeft, maar ze moeten zuinig zijn.

Een directeur van een schildersbedrijf zei van de week tegen met dat het hem opviel, hoeveel veel zzp'ers die voor hem werkten, niet meer dan 2 tot 3000 euro op de bank hebben staan. Dat is hun hele financiële buffer.

Als zij een aantal weken niet kunnen werken, raken ze in de financiële problemen.

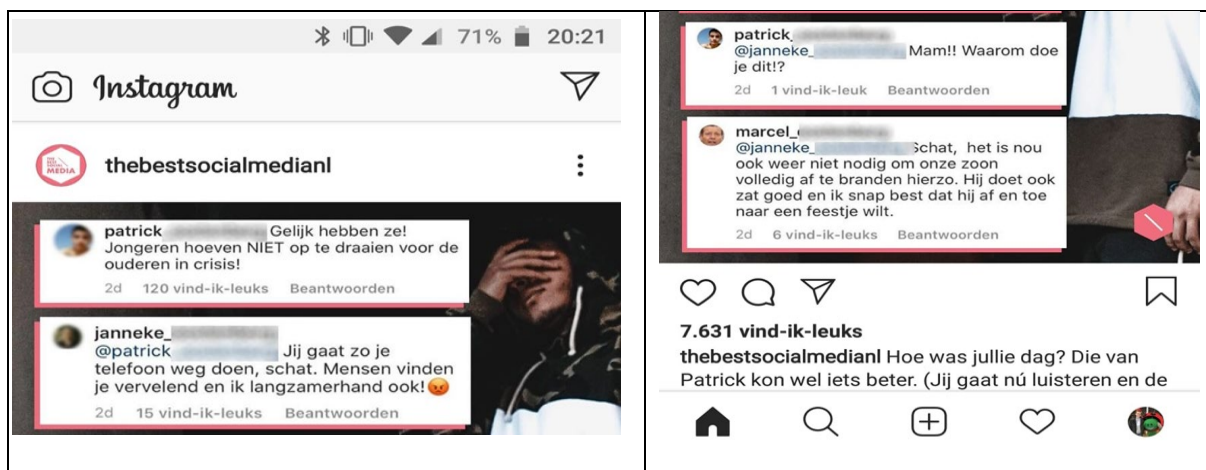
Op allerlei manieren, en ik heb opzettelijk een aantal voorbeelden gegeven van wat mensen mij de laatste weken vertelden, op allerlei manieren kan corona ons leven op z'n kop zetten.

En dat noemen we een crisis.

Een crisis is een tijd waarin alle dingen op hun kop worden gezet.

Mensen zijn onzeker over hun gezondheid, scholen gaan dicht, we mogen met niet meer dan 2 mensen van verschillende huishoudens bij elkaar komen, meer mensen lijden aan depressie en angst.

Een crisis is een tijd waarin het donker wordt, het hevig stormt, de golven hoog zijn en de boot vol water komt te staan.



Patrick, de Patrick van Instagram, is die hele crisis meer dan zat.

Hij wil er niet langer voor opdraaien.

Schuif de crisis maar door naar waar die hoort.

Die hoort op het bordje van de ouderen te liggen en laat jongeren een normaal leven leiden.

Laat ze naar school gaan, vrienden bezoeken en feestjes vieren.

Hij schrikt wanneer z'n moeder via Instagram reageert.

Ze is het daar niet mee eens en vindt haar schat vervelend worden.

Z'n vader snapt best wat Patrick bedoelt.

De jongeren van de 12+-groep van de Tuindorpkerk begrijpen hem ook, maar vinden dat-ie niet goed bezig is.

Zij vinden dat Patrick er aan denken moet dat-ie zelf ziek kan worden, dat-ie ook jongeren kan besmetten die met ouderen omgaan, dat-ie rekening moet houden met anderen en zich daarom aan de regels moet houden.



LH 08-11 13:40
wij zouden zeggen dat we Patrick begrijpen maar dat hij zich wel aan de regels moet blijven houden

Harmen Rebel 08-11 13:40
Ik zou zeggen dat je geen feestjes moet willen omdat je dan zelf er voor zorgt dat het erger wordt

En dat jij dan ook zelf mee draagt aan het probleem

IB 08-11 13:41
Isa van Weert Bijman (Gast) 08-11 13:41
dat ik het er niet mee eens ben want sommige jongeren zijn in contact met oudere en mensen die wel gevoelig zijn en die wil je dan niet in gevaar brengen.

SG 08-11 13:42
Sophie Gort 08-11 13:42
ik vind dat jongeren wel rekening moeten houden met andere, en zich gewoon aan de regels moet houden.

Sybe Rebel 08-11 13:42
Sybe Rebel 08-11 13:42
ik zou zeggen dat ik hem wel begrijp maar dat het beter is om je aan de regels te houden ook omdat iedereen rekening moet houden met elkaar

NL 08-11 13:42
Nathanaël Lujendijk 08-11 13:42
hij kan er ook ziek van worden

WS 08-11 13:43
Wout Sijtsma (Gast) 08-11 13:43
inderdaad dat je misschien wel denkt dat het voor jezelf niet zo erg is, maar andere mensen in risico groepen kunnen er wel erge gevolgen van hebben

Ik las dit gesprek tussen Patrick en z'n ouders ook met mevrouw Wieke de Nooij. Als oudere vertelde ze dat wat Patrick zegt, dat jongeren niet op hoeven te draaien voor deze crisis en dat het een crisis voor ouderen is, dat wat-ie zegt ouderen het gevoel geeft dat zij door de jongere generaties worden afgeschreven en dat ze een minderheid vormen die er niet meer toe doet.

Ze zou willen dat Patrick leerde en wij allemaal leren, dat een crisis van ons vraagt dat we ons aanpassen en er het beste van maken.

In de oorlogsjaren leerde zij, toen ze als kind met haar moeder en met andere kinderen van het gezin in een jappenkamp verbleef, hoe belangrijk dat is, dat we ons aanpassen en ook hoe belangrijk het is dat we naar de toekomst blijven kijken.

Op grond van haar levenservaring zou ze zeggen: *Heb hoop!*

Heb hoop! in een crisis.

Heb hoop! In een tijd waarin alle dingen op hun kop zijn gezet.

Heb hoop! in een tijd waarin het donker wordt, het hevig stormt, de golven hoog zijn en de boot waarin de mensen samen zitten, vol water komt te staan.

We kunnen nu voor de spiegel gaan staan en tegen onszelf zeggen: *Heb hoop!*

Dan kunnen we es kijken, wat er gebeurt.

We kunnen het ook anders doen.

We kunnen ook voor Jezus gaan staan en es kijken wat er **dan** gebeurt.

Het eerste wat Jezus doet is, dat Hij ons een vraag stelt.

Hij vraagt ons: *Geloven jullie nog steeds niet?*

Nou kunnen we denken: *Hè, domme vraag. Want we hebben het niet over **geloven**. We hebben het over **hopen**.*

Maar dan maken we een fout, want we vergeten wat **geloven** in de bijbel betekent.

Het bijbelse woord geloven kunnen opsplitsen in twee andere woorden: in het woord *vertrouwen* en in het woord *hopen*.

Bijbels geloven houdt in: *vertrouwen én hopen*.

Wat Jezus ons eigenlijk vraagt is:

Vertrouwen jullie en hopen jullie nog steeds niet?

Naar wie luisteren jullie eigenlijk en wie volgen jullie de hele dag?

Weten en begrijpen jullie alles al of gaan jullie zelf nog op onderzoek uit?

Denken jullie alleen te zijn op deze wereld of voelen jullie jezelf gekend door een grotere liefde?

Waarom horen jullie niet en waarom zien jullie niet?

Aan het eind van de dag, toen het donker begon te worden, voeren ze weg, het meer op: Jezus met Zijn leerlingen.

Het water was kalm en Jezus viel in slaap.

Nog voordat ze halverwege het meer waren, stak er een hevige storm op.

De geloven beukten tegen de boot en sloegen over de rand, zodat die vol water kwam te staan.

Het was crisis. Grote paniek en chaos aan boord. Dit gingen ze niet overleven.

Ze keken naar Jezus en geloofden hun ogen niet.

Daar lag Hij, achterin de boot, op een kussen.

Hij sliep.

Woedend en angstig rukten ze Hem wakker.

"Meester kan het u niet schelen, dat we verdrinken?"

Waarom begrijpt U het niet?

Het is geweest. Alles. Alles is geweest."

Jezus reageert op hun woede en angst en spreekt drie woorden tegen de wind en het gebulder van de golven in:

Zwijg! Wees stil!

Deze woorden zegt Jezus niet voor zichzelf.

Hij spreekt ze uit voor Zijn angstige en radeloze leerlingen.

Nadat Hij die drie woorden gezegd had, ging de wind liggen en het meer kwam helemaal tot rust.

Door deze drie woorden kraakt de schaal van de crisis en breekt open.

Jezus leidt Zijn leerlingen uit hun paniek en wanhoop.

Waar is hun vertrouwen gebleven? Waar hun hoop?

Bevangen door een grote schrik beseffen ze het opeens.

Daar is hun vertrouwen: in de stem van Jezus.

Daar is hun hoop: in de woorden die Hij spreekt.

En hun moed en hun vrede: daar is het: in Zijn gezicht, in Zijn handen.

In Zijn kracht waarmee Hij tegen de wind inging.

In Zijn wil waarmee Hij het meer tot rust bracht.

God koos Jezus uit om Zijn scheppingswoord te spreken.

Zoals God toekomst geeft in de chaos van het oerbegin en er licht komt, zo geeft Hij toekomst in de crisis van het moment, waardoor wij licht zien.

Hoe donker de nacht ook is en hoe heftig de storm en hoeveel water de boot ook maakt, in Jezus krijgen wij de toekomst van God te zien.

De heftige storm moet wijken voor de Geest.
Het gebulder van de golven wordt tot rust gebracht.
Sterker dan de angst is ons vertrouwen.
Sterker dan de depressie is onze hoop.
En zo spreken wij, **wij**
die door de Heer zijn verlost,
Op deze manier spreken wij, die Hij verlost uit de greep van de angst,
Bijeengebracht uit alle landen,
uit het oosten en het westen, uit het noorden en het zuiden.
Zo spreken wij die vertrouwen en hopen op de Heer, zo zingen wij:
Loof de Heer, want Hij is goed.
Loof Hem om Zijn krachtige daden.
Psalm 150 gezongen door Miqedem & friends across the globe:
<https://www.youtube.com/watch?v=qgmKsAtFyNc>
Amen.